

Land, her er Tale om. Saa fattige er vi vel ikke, at vi behøver det. Mit Parti er, saaledes som det er blevet sagt af mine Partifæller i det andet Ting, principielle Modstandere af at sælge Statens Jord. Der kan naturligvis være Forhold, hvor det kan være ønskeligt, og hvor det kan være rimeligt, men i dette Tilfælde forekommer det mig aldeles ikke, at der er nogen Grund til at sælge. Har Skovfogeden ikke Brug for Jorden, kan man jo forpakte den bort indtil videre, eller man kan dele den, eller man kan leje den ud eller paa anden Maade faa de Penge ind, der her er Tale om. Renten af 20,000 Kr. er jo til 4 pCt. en 800 Kr. om Aaret. Det er dog ikke saa svimlende en Sum, den kunde man vel nok faa ind paa anden Maade og saa beholde det Aktiv, som Jorden er. Man kunde ogsaa gaa den Vej, som forekommer mig saa overordentlig tiltalende, og som det ærede 3die kongevalgte Medlem anviste, at tage Jorden ind under Rude Skov, beplante den og derved gøre Skoven større. Jeg kan ikke være med til at stemme for dette Salg, jeg vil mene, at den Sag maatte kunne ordnes paa en anden Maade. Det undrer mig meget, at det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) kan gaa med dertil, men det maa han jo om; jeg kan i hvert Fald ikke.

Knuth: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at blande mig i, hvorvidt dette Skovfogedsted overhovedet skal sælges eller ikke. Jeg antager, at de Betragtninger, der kan være Grund til at anstille i den Anledning, vil blive gjort i Udvalget og gjort bedre i Udvalget, hvor man kan faa et Situationskort o. s. v., saaledes at man kan se, om det er heldigt eller mindre heldigt, at dette Skovfogedsted bliver solgt. Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at protestere imod den Opfattelse, at et Skovfogedsted ikke kan bygges for 9,000 Kr. Det er forekommet i min Praksis utallige Gange at bygge Huse af en saadan eller en lignende Størrelse. Jeg bygger dem ikke med Halvstensmur, og der bliver ogsaa somme Tider Karnap og Værelser ovenpaa, Gipsloft og alt, hvad der hører til, for at der kan blive hyggeligt og kønt, men saadanne Huse koster ikke tilnærmelsesvis 9,000 Kr. Der er ikke det mindste i Vejen for, at man kan bygge et smukt og godt Hus af en passende Størrelse baade med Karnap og med gipsede Lofter, og hvad som helst man ellers vil forlange, for betydeligt min-

dre end 9,000 Kr., og man behøver ikke at indskrænke sig til at bygge Udhus af Træ, for der vil let kunne blive 2—3,000 Kr. tilbage til at bygge det for. Det er kun det, jeg har fundet Anledning til at sige. Vel ved vi alle, at Staten bygger dyrt og ofte bygger for dyrt, men der er ikke nogen som helst Grund til at gaa til en Reduktion baade i Henseende til Fordringer til Soliditet og ydre Udstyr, naar man har 9,000 Kr. at bygge et Hus for til en Embedsmand, der er lønnet forholdsvis beskedent. Det skal jo ikke være noget Palæ, men det skal selvfølgelig være pænt, og dertil er 9,000 Kr. fuldt ud tilstrækkeligt.

Bojsen: Det er blevet anbefalet Ministeren, at hvis de 9,000 Kr. ikke slaar til til Opførelse af Huset, kunde Ministeren tage af Skoven. Jeg mener, at noget saadant er ganske uholdbart og utilladeligt, for paa den Maade kunde alle Bevillinger undergraves, naar man kunde tage af Statens Ejendom og dermed udfylde de Bevillinger, her er givne. Nej, er der bevilget 9,000 Kr., skal Bevillingen selvfølgelig overholdes, og skal der tages noget af Skoven, maa det betales til Skoven.

Hage: Det ærede Medlem, der sidst talte (Bojsen), har misforstaaet mig; jeg har kun talt om, at der var den Udvej, at man kunde tage noget Tømmer fra Skoven, og jeg sagde vistnok udtrykkeligt, at saa lægges det til Bygningen, uden at man behøver at forhøje de 9,000 Kr., men selvfølgelig skal Udgiften til Tømmeret opføres paa Lovforslaget som en yderligere Sum, jeg har ikke tænkt mig paa den Maade at ville snyde Staten.

Jeg vil blot sige til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne), at jeg ikke fremstillede det som en fordelagtig Forretning at plante Gran i Stedet for at sælge Jorden. Jeg fremhævede, at det var et godt Bud, der var gjort, men jeg sagde, at hvis man plantede, var Tabet ikke saa stort, som man maaske troede, idet Pengene maaske kunde komme ind igen i Løbet af en Del Aar. Nogen fordelagtig Forretning er det ikke, men jeg siger som det ærede Medlem fra Aarhus (Harald Jensen), at vi er dog ikke saaledes paa Fallittens Rand, at vi skal se paa en 2—3,000 Kr., naar det drejer sig om slige Spørgsmaal. For mig er det Hovedsagen, at man ikke sælger af Statens Jord, og naar det her viser sig, at Skovens Linier vil vinde meget betydeligt ved en Tilplantning af dette